A°. 1830

SURINAAMSCHE COURANT

Van Donderdag den 8sten Julij.

SURINAME.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 30sten Junij, Z. M. Brik van Oorlog, *de Phanter*, Kommt. Kapt. Luit. D. Buis, laatst van St. Eustatius.

Idem, het Schip *Edams Welvaren*, Kapt. H. Rolff, van Amsterdam.

Idem, het Schip *Johanna Margaretha*, Kapt. A. H. Trip, van Amsterdam.

Idem, het Schip *Agenoria*, Kapt. W. van der Kolff, van Rotterdam.

Den 1sten dezer, het Schip *de Beurs van Amsterdam*, Kapt. Bakker, van Amsterdam.

Den 5den, het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. Klint, van Amsterdam.

Den 6den, het Schip *het Huis te Spijk*, Kapt. D. G. Doeksen, van Amsterdam.

Idem, het Schip *de Hoop*, Kapt. L. Teunis, van Rotterdam.

UITGEKLAARD.

Den 5den, het Schip *de Dageraad*, Kapt. R. C. Stada, naar Amsterdam; lading: 467 vaten Suiker, 40 balen sch. Katoen, 6 punchons Rum, en 7 kleine vaatjes Suiker.

Idem, het Schip *de Drie Gebroeders*, Kapt. K. H. Ruhl, naar Amsterdam; lading: 543 vaten Suiker, 45 balen sch. en 6 dito vuile Katoen.

UITGEZEILD.

Den 7den, de Nd. Am. Brik *Cipher*, Kapt. Thomas Holmes, naar Salem; lading: 155 vaten Malassie.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand Junij 1830 zijn geboren:
Van het Mannelijk geslacht 4 personen.
» » Vrouwelijk » 11 »
15.

Levenlooze, van het Mannelijk geslacht, 1.

OVERLEDEN.

Van het Mannelijk geslacht 10 personen.
» » Vrouwelijk » 9 »
19.

TE PARAMARIBO OVERLEDEN GEDURENDE DE MAAND JUNIJ 1830.

Den 6den, *Julius Sander*, oud 75 jaren.

Idem, *Johannes Jacobus Floris le Couvreur*, oud 47 jaren.

Idem, *Elisabeth Catharina*, dochter van *Albertus Huskus*, oud 2 jaren, 4 maanden en 24d.

Den 7den, *James White*, oud 21 jaren.

Den 8sten, *Monkie* van *Rens*, bij den H. Doop genaamd *Petronella*, oud 60 jaren.

Den 9den *Nicolaas Lijbring*, oud 45 jaren (Milit. Hospitaal.)

Den 13den, *Charlotte Juliana Kemper*, oud 17 jaren en 2 maanden.

Den 15den, *Saturnus Aurora*, oud 85 jaren.

Den 17den, *Hendrietta Levina Lijnslager*, oud 78 jaren.

Den 18den, *Hancock Franklin*, zoon van *Susanna* van *Abrahams*, oud circa 2 jaren.

Den 19den, *Daniel Jessurun Lobo*, oud 33 j.

Den 22sten, *Johannes Geluk* van *Picolett*, oud ruim 100 jaren.

Den 23sten, *Henriette Louisa Dompig*, dochter van *Amelia van Lentz*, oud 16 maanden.

Den 24sten, *Elisabeth Hanah Eliza Seward*, dochter van *Johanna Susanna Couffert*, oud 1 jaar, 5 maanden en 13 dagen.

Den 25sten, *Dora* van *Johanna van de Kruijf*, oud 63 jaren.

Idem, *Louisa Elisabeth Hartog*, dochter van *Katje* van *Mietje* van *Middelhoff*, oud 11 jaren.

Den 29sten, *Susanna Ruhle*, oud 98 jaren.

Idem, *Johan Wilhelm Schmit*, oud 38 jaren.

Den 30sten, *Willem Fredrik Lodewijk Bolte*, zoon van *Maria Jacoba Temmens*, oud ca. 5 j.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

Amsterdam *den 4 Mei.* In de dagbladen van Noord-Amerika leest men het volgende korte verhaal van een groot ongeluk, aan eene Stoomboot aldaar overkomen: Den 22 Maart is de Amerikaansche Stoomboot *Mac-Gregor*, terwijl zij voor Menphis op de Mississippi lag, gesprongen en geheel uit een geslagen. Dit vaartuig was daar, voor eene korte wijl, stil gaan leggen, toen een der ketels met een' vervaarlijken slag sprong en de stukken over het voorkasteel in de rivier geworpen werden; de andere ketels, de schoorsteenen, het dek, de kamer van den ingenieur, alles was in een oogenblik vernield. Het zou moeijelijk vallen om het op die schrikkelijke gebeurtenis gevolgde angsttooneel te beschrijven. Een groot aantal op het voorste gedeelte der boot verzamelde passagiers zijn hoofdzakelijk de slagtoffers van deze ramp geweest. Men weet stellig dat zestien menschen het leven verloren hebben, dat een gelijk getal doodelijk en elf ligt gekwetst zijn; daar echter de uitbarsting verscheiden personen heeft in het water geworpen, zoo kan men het getal der slagtoffers met geene juistheid kennen. Men gelooft dat het tusschen de zestig en tachtig bedraagt. De *Mac-Gregor* had vierhonderd passagiers aan boord.

(*Alg. Handelsblad.*)

FRANKRIJK.

Parijs *den 28 April.* De *Constitutionnel* behelst het volgende:

Zou men gelooven, dat in het dertigste jaar der negentiende eeuw de ingezetenen eener kantons-hoofdplaats van een der departementen van Normandie eene woeste geweldddaad, der eeuwen van domheid en barbaarsheid waardig, zouden te betreden hebben? De zaak wordt reeds door de regterlijke magt, op eene gedane aanklagte, onderzocht. In den avond van Donderdag den 8 April, kwam zekere verwer met eene worst onder den arm te huis. Hij kreeg over die worst twist met zijne huisvrouw, welke, meenende dat haar onregt was geschied, 's anderen daags bij den maire der gemeente klagtig viel. De maire ging daarop met een adjunct en een lid van den gemeenteraad naar het huis van den verwer; maakte zich meester van zijnen persoon, liet hem naar de markt slepen, en daar met touwen aan eenen paal in de houding van eenen gekruisigden vastbinden! Zoo is hij gedurende ongeveer veertig minuten het schouwspel van meer dan honderd menschen geweest.

— Te Saint-Omer is dezer dagen een kleêrenkooper overleden, die voor behoeftig doorging. Intusschen heeft men bij hem gevonden 145,000 franken, in goudgeld, die hij in eenen ouden ketel had verborgen.

— Uit Toulon wordt den 25 dezer gemeld: »De heer *de Bourmont* wordt aanstaande zaturdag of zondag alhier verwacht. Men denkt echter vrij algemeen, dat de expeditie niet vóór den 15den Mei zal gereed zijn. Alle troepen, die daartoe behooren, zullen wel den 5den dier maand in hunne kantonnementen zijn; maar al de noodige schepen zijn nog niet aangekomen. — Het schijnt dat Algiers gelijktijdig even sterk ter zee als te land zal aangevallen worden.

— Een der ultra-bladen heeft gemeld, dat de liberalen te Clermont pogingen hadden aangewend, om de doortrekkende troepen tegen de expeditie naar Algiers in te nemen. Eenige ingezetenen van die stad hebben thans eene premie van *drie honderd* franken uitgeloofd aan dengenen, die iemand opnoemt, welke zich daaraan schuldig heeft gemaakt.

Den 30 April. Het *Journal de Commerce* meldt, dat de heer *de Bourmont*, op zijne reis naar Toulon, brieven heeft ontvangen, waarbij hem gemeld wordt, dat alle Barbarijsche staten, Marocco, Algiers, Tunis en Tripoli, te zamen eene offensive en desensive alliantie hebben aangegaan, en dat de heer *de Bourmont* dien ten gevolge eene versterking van twintig duizend man heeft gevraagd.

Uit Toulon wordt gemeldt, dat van de regering van Spanje vergunning is gevraagd, om de schepen onder expeditie tegen Algiers bij het eiland Majorca te mogen vereenigen, alsmede om in de Spaansche havens, het naast bij de Afrikaansche kust gelegen, telkens zich van den noodigen voorraad van levensmiddelen te voorzien.

— De Prins *van Saksen-Coburg* is naar Engelang teruggekeerd. Hij heeft, gedurende zijn verblijf te Parijs, de alhier zich bevindende Grieken, die zich aanmeldden, niet willen ontvangen, omdat hij de souvereiniteit over Griekenland nog niet aangenomen had. Men beweert, dat er onderhandelingen tusschen Frankrijk en Engeland plaats hebben over het verleenen van onderstandsgelden aan den nieuwen Griekschen staat.

Het ministeriele avondblad meent, dat de drie mogendheden reeds eene leening van 60 millioen gewaarborgd hebben, en de Prins nu geene zwarigheid meer zal maken om de regering te aanvaarden.

(*Arnh. Courant.*)

DUITSCHLAND.

Frankfort, 27 *April.* Nadat reeds vroeger het protocol bekend was gemaakt, hetwelk den 4den Februarij [en niet den 4den *Januarij*, zoo als verkeerdelijk gemeld is geworden] te Londen betrekkelijk de grieksche aangelegenheden gesloten is, en waarbij de gevolmagtigden der verbondene mogendheden zijn overeengekomen, dat Griekenland eene onafhankelijke, erfelijke monarchie zal uitmaken, — deelt een onzer dagbladen thans ook den inhoud mede van de twee andere protocollen, betrekkelijk dezelfde aangelegenheid, welke insgelijks den 4den Februarij gesloten zijn geworden.

Het eerste dezer twee stukken betreft de benoeming van prins *Leopold van Saxen Coburg* tot souvereinen, erfelijken vorst van Griekenland. De gevolmagtigden zeggen in hetzelve, dat onder de personen, die door hunne persoonlijke hoedanigheden en hunne betrekking in de maatschappij, zich inzonderheid voor die hooge waardigheid hebben aanbevolen, de genoemde prins aan Griekenland en aan geheel Europa alle mogelijke waarborgen oplevert, en dat men volgens de berigten, welke men tot nog toe heeft ingewonnen, alle reden heeft, om te veronderstellen, dat de Grieken hem met dankbaarheid als hunnen souverein zullen ontvangen.

Het andere protocol heeft betrekking op de bescherming der katholijke eeredienst. De fransche gevolmagtigde heeft dienaangaande in 't midden gebragt, dat Frankrijk sedert vele eeuwen over de katholijke onderdanen van den Sultan eene bijzondere bescherming heeft uitgeoefend, welke Z. M., voor zoo verre dezelve den nieuwen griekschen Staat betreft, thans meent te moeten opdragen aan den aanstaanden souvereinen vorst van Griekenland; — dat Z. M. zich echter verpligt rekent, om bij het afstaan van hoogstdeszelfs voorregt, te zorgen, dat de katholijken in de staats-regeling, welke aan Griekenland gegeven wordt, eenen waarborg vinden, die genoegzaam is, om de plaats te vervullen van het bescherm-regt, hetwelk Frankrijk tot dus verre over hen heeft uitgeoefend.

De gevolmagtigden van Rusland en Engeland de billijkheid van dit verlangen erkennende, is men overeengekomen, dat de katholijke godsdienst in den nieuwen Staat vrij en onbelemmerd zal worden uitgeoefend; — dat de eigendommen, aan de kerk toebehoorende, aan dezelve zullen worden gewaarborgd; — en dat de bisschoppen al de regten, van welke zij, onder de bescherming van de Koningen

van Frankrijk, het genot hebben gehad, zullen behouden.

Om, eindelijk, aan Griekenland een treffend blijk te geven van de zorg, welke de verbondene mogendheden voor hetzelve dragen, en den Staat te vrijwaren tegen de onheilen, welke de wrijving der verschillende godsdienstige gezindheden, die in denzelven beleden worden, zoude kunnen te weeg brengen, zijn de gevolmagtigden overeen gekomen, dat al de onderdanen van den nieuwen Staat, tot welke godsdienst zij ook mogen behooren, bevoegd zullen zijn tot het bekleeden van alle openbare posten, bedieningen en waardigheden, en in het godsdienstige, burgerlijke en staatkundige op eenen geheel gelijken voet zullen behandeld worden.

BERLIJN den 19 April. Berigten uit Konstantinopel van den 30 Maart melden omtrent den optogt van den Sultan naar de moskee te Ejub, bij gelegenheid van het bairams-feest, dat dezelve veel minder prachtig geweest is, dan in vorige jaren, en een sprekend bewijs heeft opgeleverd van de begeerte des Sultans, om de weelde zoo veel mogelijk uit zijne Staten te verbannen. — In de kleeding der lijfwacht te paard, die een deel van den stoet uitmaakte, had men eenige verandering waargenomen; dezelve geleek thans veel naar die der europesche huzaren. — Aan de vreemde gezanten, welke verlangen mogten den optogt te zien, had de Sultan eenige huizen in de nabijheid van de moskee te Ejub doen aanwijzen, van waar zij de plegtigheid naar hooren konden aanschouwen; — nog nimmer te voren had de Porte deze oplettendheid gehad.

(*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

Uit de hand te koop: de Buitengrond *Vredenslust*, gelegen aan het pad van *Wanica*, met of zonder Slaven, en Hoornbeesten; als mede een Huis en Erf gelegen aan de *Drambranders Gracht*, bekend onder La. D. No. 687, adres bij C. N. GOEDE, of P. DE WILDE.

J. VAN GELDER HZ.

Heeft ontvangen per de Kapitns. SPIEGELBERG, BOS en ROLFE en biedt tegen zeer billijke prijzen te koop aan: Beste Maderawijn (Londen Particular) in heele en kwartpijpen, primo kwaliteit witte en roode Champagne - Rose Bourgogne - Markebrunner 1822 - Bergerac - Port - Muscaat - Malaga - Medoc - en andere Wijnen in kistjes van 12 flesschen, fijne Conjac en witte Brandewijn, Genever in enkele en dubbele kelders en kruiken, versch Seltzerwater, Patent- en Lijn-Olie, Witlood en andere Verfwaren, Wijn Azijn in oxhoofden, damejeanen en pullen, Was-Kaarsen, do. voor koets lantaarnen, Visschersgaren, Lijnen en Kurken, groene Koffers met koper beslag, Eng. Zadels en Toomen met stale bitten, Eng. Cloaks of bote Jassen, blaauwe Jassen met fluwele kragen, do. Rokken witte en gecouleurde Piké Vesten, s. f. hemde Linnen, Rouw-Calicots, geborduurde dames Zakdoeken, heeren Linnen do., s. f. Jeans en gecoul. Drill, Vriesch en andere Bonten, Barnsteenen en Bloedkoralen Colliers, tafel Stulpen, blaauwe tafel Serviesen en ander Aardewerk, Kanapé-Kleedjes, alle soorten Negerkleeding en diverse andere goederen meer.

Te koop bij M. S. SAMSON, beste *ZEEUWSCHE UIJEN.*

Mengelwerk.

DE SIAMESCHE TWEELINGBROEDERS.

De *Commercial Gazette* van *Boston*, in *Noord-Amerika*, gaf verslag van eene merkwaardige speling der natuur, in de personen van twee op eene zeldzame wijze aan elkander verbondene *Siamésche* jongelingen, die destijds aldaar uit dat land aangekomen waren met het schip *Sachem*. Eene beschrijving van dezelve werd daarna medegedeeld in het *Medical and Surgical Journal*, van gemelde stad, welke wij hier overnemen.

„*De Siamésche Gebroeders.*" Bij de eerste beschouwing vestigt zich de aandacht in het bijzonder op derzelver gezond ligchaamsgestel en opgeruimd voorkomen. Zij hebben ongeveer de gewone lengte; hunne hoofden zijn ongemeen groot in evenredigheid, en het voorhoofd hooger, doch minder breed, dan van andere jonge lieden van denzelfden ouderdom. De kleur van hun gelaat, wezenstrekken en aangezigt zijn geheel van *Chineschen* vorm, en komen tamelijk met elkander overeen. Nadat men hen echter meermalen gezien heeft, zijn de eigenaardigheden van ieder in het bijzonder meer blijkbaar en gemakkelijk te onderscheiden, en dan schijnen zij naauwelijks meer gelijkend dan andere tweelingen, die op dezelfde wijze gekleed zijn.

In den eersten opslag zou men denken, dat zij aan elkander vereenigd of gehecht zijn door middel van zekere zelfstandigheid in de gedaante van eenen zandlooper, uitgaande van een deel van het onderlijf des eenen, en vastgehecht aan dat van den anderen. Dit is echter het geval niet volkomen. Het vel is onafgescheiden van den eenen jongeling aan den anderen, en, met uitzondering van eene schram of indruksel, klaarblijkelijk te weeg gebragt door de afneming der navelstreng, die hun als vrucht voedsel verschafte, vertoont het anders geen merkteeken, vlek of ontkleuring hoegenaamd. Deze schram heeft ook weinig overeenkomst met die, welke gewoonlijk overblijft na de afscheiding des navels; iets, hetwelk op tweederlei wijze te verklaren is. Het kan veroorzaakt wezen door eene andere dan bij ons gebruikelijke wijze van verlossing, welligt bij de *Siamezen* in zwang; het kan ook zijn, dat de gedurige trekking aan deze vastbechtende zelfstandigheid dezelve uitgerekt, en de zich nu vertoonende lange en gladde oppervlakte der huid veroorzaakt heeft.

Bij nader onderzoek ontdekt zich de ware aard der vereeniging op eene zigtbare wijze. De zwaardvormige knarsbeenderen van de *sterna* zijn buitenwaarts omgebogen, en aan de uiteinden zamengehecht door bindvezelen, vormende eene soort van lid, hetwelk in verschillende rigtingen kan bewogen worden. Door het trekken aan deze bindsels, hetwelk plaats heeft bij iedere beweging, is de huid beneden, als 't ware, uitgerekt; zoodat het geheel een band van vereeniging uitmaakt, die horizontaal, ongeveer twee duim breed, en in de verticale rigting ten naastenbij vier duim dik is. Deszelfs lengte was ongetwijfeld oorspronkelijk zeer klein. De geheele klomp is taai, en kan, zonder bezwaar, aanmerkelijk uitgespannen worden. Wanneer dezelve los hangt, dat is, wanneer de knapen van aangezigt tot aangezigt digt tegenover elkander staan, en men de eene hand boven dit kromme uitwas en de andere daaronder plaatst; en deze laatste met kracht opwaarts gebeven wordt, dan drukt men dit te zamen, en de beide handen naderen elkander zoo digt, dat men daaruit met genoegzame zekerheid opmaken kan, dat het uitwas tusschen beide uit niets anders dan zwaardvormige knarsbeentjes, door bindvezelen vereenigd, en omgeven met eene huid, zamengesteld is. De kromme oppervlakte dezer knarsbeentjes kan men duidelijk voelen; maar er is hoegenaamd geen polsslag te bespeuren.

Alhoewel wij niet bepalen kunnen, of het vel, hetwelk dit uitwas omgeeft, al dan niet oorspronkelijk met mindere gevoeligheid toegerust was, dan dat, hetwelk andere deelen des ligchaams bedekt, is het echter blijkbaar, dat dit thans het geval is. Wij waren genoodzaakt, hetzelve met kracht tusschen de vingers te drukken, vóór dat zich eenige pijn bij de jonge lieden openbaarde; en de oppasser verzekerde ons, dat hij hetzelve dikwijls geknepen had, gedurende hunnen slaap, zonder hen te storen.

Tot nog toe heeft zich geene gelegenheid aangeboden, om den invloed gade te slaan, welken eene ligchaamskwaal van, of het toedienen van geneesmiddelen aan, den eenen op den anderen zoude uitoefenen; maar er zijn geene omstandigheden aan den dag gekomen, die eenigen grond opleveren, om hunne individualiteit in geestaandoeningen in twijfel te trekken. Bij eene zachte fluistering aan het oor van den eenen, werd het zintuig des gehoors bij den anderen niet aangedaan. Wanneer men vlugzout bij de neusgaten des eenen aanbragt, zoo veroorzaakte zulks bij den anderen niets anders dan eene soort van nieuwsgierigheid, om ook de proef te nemen. Werd de een in den arm geknepen, zoo had de ander daarvan geen gevoel.

Daar wij ons wenschten te overtuigen, of er niet eenig punt was, waar zij beiden gevoel hadden, zoo prikten wij met eene speld juist in het middelpunt van hun verbandsnoer; beiden zeiden, dat dit hun pijn verwekte. Een weinigje verder afwijkende van dit punt, herhaalden wij deze proeve op andere plaatsen; en het gevolg was, dat, tot op den afstand van drie vierden eens duims van het middelpunt, naar den eenen of den anderen ons wendende, beiden te gelijk gevoel hadden van iedere afzonderlijke inprikking; verderop ter eene of ter andere zijde had slechts een hunner, en de ander niet het minste gevoel daarvan. Deze proeve was ten uiterste voldoende; en wij leiden uit dezelve af, dat de beide jongelingen moeten aangemerkt worden als vrije, van elkander onafhankelijke, wezens, en dat de verrigtingen van alle ligchaamswerktuigen even weinig gemeenschap met elkander hebben, als die hunner hersenen.

Tweelingen, ofschoon dan in meerdere of mindere mate, gelijken gemeenlijk op elkander, zoo wel in verstandelijke vermogens en neigingen, als in persoon; en dit is wel bijzonder het geval met deze jongelingen. Wanneer wij deze natuurlijke overeenkomst, gevoegd bij de door hen aangenomene gewoonte, van vergelijktijdig en eenstemmig te handelen, in aanmerking nemen, dan zullen wij ons niet zoo zeer, als wel aanvankelijk, verwonderen over het gemak, waarmede zij hunne verschillende bewegingen verrigten, en de snelle vaardigheid, waarmede de een aan de neiging des anderen beantwoordt.

Op hunne reis plagten zij (gelijk men ons verhaald heeft) niet alleen met groote vlugheid te loopen en te springen, zonder elkander te hinderen, maar zelfs in den top der masten te klimmen, even rad als de beste matroos op het schip. Zelden bemerkt men hen in gesprek met elkander; en de overeenstemming, waarmede zij handelen, schijnt bijna de werking van één instinct te zijn.

Wanneer zij op het dambord spelen, hetwelk zij zonder moeite geleerd hebben, als zijnde oorspronkelijk van een volk, hetwelk eene natuurlijke geneigdheid tot alle soorten van spel heeft, bemerkt men, dat zij, omtrent het verplaatsen der schijven, schier in een en hetzelfde oogenblik beslissen, en zulks met eene snelheid en eenstemmig beraad, die in nagenoeg alle hunne verrigtingen doorstraalt. In den loop van het spel verplaatste soms de een, soms de ander de schijven. Zij schenen dezelfde inzigten van het spel te hebben, en altijd keurden zij elkanders zetten goed. Nogtans spelen zij somtijds ook tegen elkander; maar dan is de gewoonte of neiging, om eenparig te handelen, bij hen zoo sterk, dat zulke partijen op verre na zoo ongedwongen niet afgespeeld worden, als tegen een' derden persoon.

Hunne buikontlastingen geschieden gemeenlijk te gelijker tijd; hun eetlust en smaak zijn tamelijk gelijk.

Zij schijnen niet alleen tevreden met hunnen toestand, maar ook vrolijk en opgeruimd te zijn, en eene uitstekende genegenheid jegens elkander te koesteren. Kapitein COFFIN, die hen overgevoerd heeft, vernam van hunne moeder, dat zij zeventien levende kinderen ter wereld gebragt had. Eenmaal was zij van drie, en nooit minder dan van twee, te gelijk verlost geworden; hoewel geen van hare kinderen met eenige wanstaltigheid geboren was.

De vraag, die natuurlijkerwijze iederen opmerkzamen beschouwer in de gedachte komt, is: zoude niet, dat verbandsnoer afgescheiden kunnen worden, zonder dat de jonge lieden daarvan eenig letsel hadden? Wij vermeten ons niet, dit raadsel op te lossen, hetwelk ook eigenlijk eerst volledig beslist zou kunnen worden, nadat de operatie verrigt was. De zamenstelling van het bindsnoer is, oogenschijnlijk, zeer eenvoudig; en wij beschouwen de daad als, dat kinderen, aldus aan elkander vastgehecht, welgesteld ter wereld gebragt zijn, met levensbehoud van henzelven en hunne moeder; dat zij de ongemakken, die dergelijke natuurwonderen gewoonlijk vergezellen, ontkomen zijn; dat zij den ouderdom van achttien jaren bereikt hebben, in de eenparige uitoefening van onderlinge welwillendheid, en in eenen geest van wederzijdsche inschikkelijkheid; en dat zij zoo volmaakt tevreden zijn in hun lot, zoo opgeruimd en welgemoed, onder alle de verschillende onaangename omstandigheden, in welke zij zich geplaatst vinden, als niet minder merkwaardig, dan deze zeldzame speling der natuur zelve.

Wij vernamen onlangs, dat de tweelingbroeders in een der *Londensche* schouwburgen zijn gebragt, waar zij zeer levendig schenen deel te nemen in de gansche vertooning, en alle aanschouwers verbaasden door hunne volmaakt eenparige gebaren en ligchaamsbewegingen ten zelfden oogenblikke. (*Overgen.*)

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.